

1. DE AANLEIDING

En ineens ziet u het in uw agenda staan: 'congres'.

Was het de kleurrijke en overzichtelijke prospectus van de congresorganisator die al weken in uw bedrijf rondslingerde waardoor u door de knieën bent gegaan? Het gelikte programma in een ronkende foldertekst vervat, waaraan u geen weerstand kon bieden? Of liggen er triviale redenen aan uw inschrijving ten grondslag? Bijvoorbeeld omdat u simpelweg een loer gedraaid is door collega's die u een dagje vrijaf van de werkvloer 'gunden' en u stilletjes hebben opgegeven? Om vervolgens op de dag dat u schittert door afwezigheid, de revolutie te kunnen ontketenen? Zodat, daags na uw congres, uw oog direct valt op het meubelstuk voor uw bureau. Inderdaad: doorgezaagde stoelpoten...

Wat ik maar wil zeggen: geen congresdeelname zonder inschrijving en aan die inschrijving gaat

een keur aan motieven schuil – van edel tot platvloers. En wat die motieven ook mogen zijn: leest u dit boekje van A tot Z, dan garandeer ik u niet alleen dat u het er zonder kleerscheuren van afbrengt, maar ook dat u een forse dosis levenswijsheid zult opdoen. Wijsheid die u veel meer oplevert dan de spreekwoordelijke kennisverrijking waarover die even spreekwoordelijke gelikte congresfolders vaak reppen.

Als trotse bezitter van dit boekje kunt u zonder blikken of blozen beweren dat u het inschrijvingsgeld voor het congres dat u gaat bezoeken er ‘allang weer uit heeft’. Aangezien u weet dat dit vaak om geen misselijke bedragen gaat, kunt u direct de waarde van deze publicatie inschatten.

2. DE AANKOMST

De meeste congresorganisatoren doen erg hun best om de evenementen op plaatsen te organiseren die zowel met de auto als met het openbaar vervoer goed zijn te bereiken. Dat is nog geen garantie voor succes. Sterker nog, de reis naar de locatie kan vele hindernissen tellen waarover ik hier verder niet hoeft uit te weiden. Mocht de reis u flink hebben tegengezet, onthoud dan dat u in ieder geval een leuke anekdote heeft bij aankomst. Het nadeel, de vertraging en de ergernis, kunt u handig in uw voordeel ombuigen. Uw medecongresganger die in afwachting van de programmaopening eenzaam in zijn of haar koffie staat te roeren in de foyer, zal zo'n opening niet anders dan in dankbaarheid aanvaarden. Een eerste netwerkcontact is geboren! Bedenk wel: voor het uitwisselen van visitekaartjes is het op zo'n moment nog rijkelijk vroeg.

💡 GEBRUIK DE MOGELIJKE STRUBBELINGEN VAN
UW HEENREIS ALS INGREDIËNTEN VOOR EEN
SMEUÏGE ANEKDOTE. U ZET EEN EERSTE STAP BIJ
HET NETWERKEN. OVERDRIJF NIET!

Soms zit de heenreis u heel erg tegen. Zodanig dat u zelfs na de marge aankomt van een half uur die de meeste organisatoren tussen het eerste kopje koffie en de aanvang van het programma bieden. Er zit niets anders op dan u zo haastig mogelijk te vervoegen

EN!?! ... KOMT ER UIT HET NIETS
OPEENS EEN VUILNIS WAGEN
AANGEREDEN .... IK M'N DUIM
OMHOOG ... EN!?! ... RAADT ES!!?

naar de zaal waar het plenaire gedeelte (zie pag. 17) van het programma zijn aanvang heeft genomen. Blijft u vooral rustig, probeer u te concentreren op hetgeen u straks wordt voorgeschoteld. Onthoudt u daarbij wel waar u het kaartje van de kapstok heeft gelaten, dat u zojuist heeft ontvangen van een van de alleraardigste, vriendelijk lachende hostesses van de congreslocatie. Doet u dat niet, dan kan dat tot onhandige taferelen leiden aan het eind van de dag. Zeker wanneer u iets te lang bent gebleven tijdens de borrel en behoorlijk wat meer alcoholische consumpties tot u heeft genomen dan de congresorganisatoren vooraf als gemiddeld hebben berekend.

De kunst is, zoals bij veel dingen in het leven, te kiezen voor de gulden middenweg. Kom niet te laat maar ook niet te vroeg. Ook in dat laatste geval is er trouwens een uitweg: u kunt er bijvoorbeeld voor kiezen alvast wat rond te struinen. Bijvoorbeeld door over de

informatiemarkt te lopen die veel congressen rijk zijn. Neem wat boeken en folders ter hand en blader die quasigeïnteresseerd door. Onthoud: rondstruinen is geen kuieren. Dat laatste doet u in uw vrije tijd, tijdens een zondagse wandeling door park of bos bijvoorbeeld. De kuierende mens heeft alle tijd, de rondstruinende mens tijdens een congres probeert wat loze minuten zo nuttig mogelijk door te komen. Een essentieel verschil.

Reist u met collega's naar het congres, dan is er in bovengeschetste gevallen natuurlijk helemaal niets aan de hand. U kletst samen fijn een eind weg tot het tijd is naar de zaal te gaan. Mocht u met een collega zijn waarmee *social talk* een moeizame aangelegenheid is, raad ik u aan het programma alvast ter hand te nemen en u beiden te buigen over de te verwachten kwaliteit van de aankomende lezingen. Mocht u dan nóg tijd overhouden zonder verlost te zijn door inmiddels gearriveerde derden, dan rest

nog het doorlopen van de gastenlijst. Dat doodt de tijd behoorlijk en kan tot onderhoudende gesprekken leiden. ‘Hé, is die er ook? Die had het toch zo druk?’ De gastenlijst kan ook, zeg ik in alle eerlijkheid, tot minder aangename verrassingen leiden. Er kunnen immers ook congresgangers zijn die u absoluut *niet* tegen het lijf wil lopen. Vanwege eerdere aanvaringen in het circuit, buitenechtelijke relaties of wat voor netelige kwesties dan ook. Maar ach, daar kun je maar beter tijdig achter komen, zodat als de nood aan de man komt ferme maatregelen kunnen worden getroffen (een blokje om, toilet et cetera). Maar ach, voordat ik al te veel wegsomber: de meeste mensen komen naar een congres om kennis bij te schaven en om te netwerken. Alles wat hierboven staat zijn de randverschijnselen die enkel even moeten worden genoemd.